

HOÀI CỐ HƯƠNG

Long Xuyên đây, nhớ thời đi học
Tuổi thanh xuân mang bọc sô-ki.
Gặp nhiều sương gió đón nghinh,
Mạn thuyền sóng vỗ gập ghình biết bao.
 Cần Đăng xã chôn nhau cắt rún,
 Lọt lòng ra nghèo túng nơi đây.
 Lớn dân buồn tủi đắng cay,
 Mẹ cha khổ cực dầy đây gian nan.
Chính vì thế bỏ ngang việc học,
Buổi ban đầu thề dốc một lòng.
Lương chùng mẹ bệnh giữa dòng,
Thôi đành gầy gánh thành công nỗi gì !
 Vì chữ hiếu rẽ đi ngã khác,
 Chuyện học hành phải gác một bên.
 Tuổi thơ man mác buồn tênh,
 Cuộc đời vương mãi bấp bênh nghèo nàn...
Kinh Mặc Cần chảy ngang bảy núi,
Sông Hậu Giang hướng mũi ra Đông.
Phù sa tươi khắp ruộng đồng
Chan hòa nước ngọt đượm nồng mên yêu !
 Những đồng ruộng phì nhiêu bát ngát,
 Mùi lúa thơm ngào ngạt thắm tươi.
 Đàn cò tung cánh lưng trời,
 Xanh xanh, trắng trắng vẽ vờn đẹp sao !
Mùa lúa chín gọi nhau ơi ới,
Trái thắm vàng phơi phơi nắng trong.
Lô nô nón lá đây đồng,
Bức tranh dệt gấm mênh mông khắp vùng.
 Quê hương hỡi, nỗi nhung thương nhớ,
 Với tay không chìm ở chốn xa.
 Biết bao kỷ niệm quê nhà,
 Dậy khơi dĩ vãng đậm đà thân thương !
Nói ra càng đoạn trường chua xót,
Tấm thân gầy lê gót tha phương.
Dù bao gọi nhớ cố hương,
Lỡ thời mặt vận đâu chường mặt ra.
 Thương anh em cửa nhà sa sút,
 Từng bữa ăn chặm mút dưa cà.

Ngày ngày, tháng tháng trôi qua,
Vấn minh tiên bộ đầu mà biết chi !
Dẫu như thế lòng thì chât phác,
Lòng nhân ái chân thật đáng ghi.
Đem so thành thị sao bì,
Đẹp ơi tình nghĩa lương tri con người.
Giờ xa cách tim tôi se thắt,
Xích lô nghèo đành bật im hơi,
Tâm hồn giữ trọn tình người,
Sắt son chung thủy dầu đời đổi thay.
Đôi lúc pha vang đây biếm nhẽ,
Bởi con công biển ngã con gà.
Lẽ đâu phân biệt chánh, tà
Bạc tiền "trọng nghĩa" mặn mà mê ly !
Chỉ có thể tôn ti trật tự,
Con với cha phụ tử tình thâm.
Ôi thôi đạo lý chôn hầm,
Than thân trách phận âm thầm riêng ta !...
Bởi bạc tiền gây ra cảnh khổ,
Cũng vì mi chiếm chỗ uy danh.
Lòng nơn tích nghĩa đã đành
Có cơm giựt đạo rành rành đây sao !
Dầu thương ai tiếng gào sa mạc,
Phải THI-ÂN mới tạc lòng nhau.
Ấy là xác thực chiều sâu,
Chứng minh cụ thể là câu điển hình....

Mặc Hậu

(Sài Gòn Aug 15, 89/rằm tháng 7 Kỷ Tỵ)

Nhớ Trường Xưa

Kỷ niệm trường xưa Thoại Ngọc Hầu
Mang nhiều lưu luyến biết tìm đâu?
Vài nàng áo trắng ngồi nơi trước,
Ít đũa quần xanh đứng thụt sau.
Lén ngắm hoa kia đang đượm sắc,
Trộm nhìn liễu nọ cũng ươm màu.
Tuổi thơ ngờ ngác hay mơ mộng ...

Chừa lướt đường đời há nếm đau !

*

Nhớ mãi ngày xưa Thoại Ngọc Hầu
Những người bạn cũ phải tìm đâu ?
Chào mời bản quán gieo tình rộng,
Thỉnh gọi đồng môn rắc nghĩa sâu
Quyết giữ sân Trình đơm vạn sắc,
Bền gìn cửa Khổng kết muôn màu
Tôn sư trọng đạo là cương kỷ,
Quán quýt Long Xuyên sẽ nhiệm màu

*

Nhắc tới quê hương quận thất đau!
Ngôi trường thuở trước đã thay màu
Vào thời cuộc chiến chưa lân viếng,
Đến lúc thanh bình cũng vắng lâu
Mặt đảng đành cam rời cắt rún,
Tim cay miễn cưỡng lánh chôn nhau
Chung lòng kết chặt thầy trò cũ,
Xin hỏi đồng môn Thoại Ngọc Hầu ...

Mặc Hậu

Feb 02, 12

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/MacHau.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10500 TÁC PHẨM